Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL | In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 191 Vineri 18 Iulie 1941
12 Pagini

„ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

APĂRAREA NAŢIONALĂ

Face parte din organizarea şi sistematizarea apărării naţionale, orice măsură menită să garanteze interesele tuturor celor cari, părăsind îndeletnicirile lor personale, despărţindu-se de familiile lor, au plecat, fără nici un moment de ezitare, să apere pe front căminurile, viaţa şi libertatea tuturor de acelaş neam, de aceiaş credinţă şi de acelaş sânge cu ei.

Suspendarea executării pedepselor pentru delictele pronunţate de instanţele civile şi militare împotriva militarilor activi şi a celor concentraţi, vine să completeze seria măsurilor juridice menite să apere pe cei depe front.

Tuturor celor din armata de operaţiuni, fie activi, fie mobilizaţi, li se suspendă pe timp de 5 ani atât executarea pedepselor cât şi a despăgubirilor civile şi a cheltuelilor de judecată, acordate prin hotărîri judecătoreşti.

Stabilirea normelor pentru valorificarea dreptului de a beneficia de această suspendare, excepţiile cari nu intră în prevederile decretului lege, sunt precizate cu un larg spirit de înţelegere a situaţiei.

Răgazul care se dă ostaşilor pentru aranjarea litigiilor civile şi pentru rezolvirea tuturor categoriilor de procese a fost socotit de toate statele cari participă la război, drept o consecinţă firească a apelului pe care Patria sub arme o face fiilor săi.

Statul, colectivitatea, se îngrijeşte de toate eventualităţile, îşi ia asupra sa toate preocupările şi în ce priveşte persoana şi interesele oşteanului şi în ce priveşte cele ale celor cari se aflau în grija celui plecat pe front.

Condiţiile de viaţă ale celor cari sunt în grija oşteanului, dela prelungirea contractelor de închiriere, până la asigurarea pensiilor pentru urmaşi, fac parte din esenţialele mijloace graţie cărora asigurăm luptătorilor acea încredere totală cu care fiecare din fiii ţării trebue să pornească la hotare, să stea de strajă împotriva cotropitorilor.

Nici gândul proceselor ori chestiunilor rămase în suspensie, nici mai ales gândul că cei de acasă nu vor avea cele necesare traiului, nimic nu trebue să abată vigilenţa celor cari pe front au în grijă apărarea noastră naţională.

Nu numai pentru azi ori pentru mâine, ci în mod permanent oficialitatea are datoria să facă ostaşilor, activi ori mobilizaţi, toate înlesnirile cari constituesc dovada precisă că neamul recunoscător nu uită pe cei cari nu pregetă nicio clipă să-şi facă datoria aşa cum ne-a învăţat tradiţia strămoşească, tradiţie datorită căreia am putut înfrânge şi vitregia vremurilor şi anii de suferinţă cari ne-a călit rezistenţa naţională şi ne-au garantat continuitatea şi viitorul neamului.

MANIFESTUL LUI MOLOTOV

CE A FOST RUSIA ŢARISTĂ ŞI CE ESTE U.R.S.S.

Intr'un manifest adresat „poporului" din U. R. S. S., Molotov, comisarul sovietic al afacerilor străine, a făcut apel la „patriotismul" său, îndemnându-l să fie încrezător în „monolitul de granit" ce-l formează armata roşie „apărătoarea libertăţii şi a drepturilor" celor 193 milioane de oameni ce au nespusa fericire să fie robii lui Stalin „Ţarul roşu".

In acelaş apel se pomeneşte de misiunea ce o are U. R. S. S. de a apăra teritoriile imense ce le stăpâneşte pe temeiul... drepturilor istorice şi a voinţei populaţiunilor lor. Care ar fi acele drepturi istorice? Când şi cum s'a manifestat voinţa acelor populaţiuni ce aparţin mai multor rase şi naţionalităţi, cu interese opuse?

Regimul sovietic a pus stăpânire prin violenţă pe o mare parte din teritoriile ce au făcut parte din fostul imperiu rus, — eliminând însă din titulatura noului stat, numele de Rusia. Rusia de odinioară a fost ea însăşi un organism monstruos, produs al rapturilor teritoriale şi cu o titulatură falsă, care, fatal, a trebuit să se prăbuşească.

Să rezumăm istoria formaţiunii acelui monstruos organism, cunoscut sub numele de „Rusia" până la 1917, iar de atunci sub numele de „Uniunea republicelor socialiste sovietice" (U. R. S. S.).

Cronicarii şi istoriografii ruşi, Nestov, Karamsin, Soloviev, Pogodin, Duschinschi şi alţii, recunosc că în secolul al X-lea bazinul fluviului Volga era locuit de populaţiuni de rasă fino-uraliană şi conducătorii lor au întemeiat un stat numit Moscovia, care a fost nucleul imperiului rus de mai târziu. Populaţia acelei Moscovii formată din clanuri finouraliene, nu a avut nimic slav într'ânsa şi nici n'a putut asigura consolidarea micului lor stat.

In anul 1237 tătarii au cucerit statul moscovit şi au ţinut populaţia sa în sclavie 200 de ani. Aşa că până la anul 1437 n'a mai existat Moscovia decât sub forma unui chanat tătăresc, ca şi Crimeea şi ţinuturile dela nord-vest ale Mării Negre. Sub stăpânirea Tătarilor populaţia moscovită a suferit atât de mult influenţa dominatorilor, încât pierduse orice încredere în posibilităţile sale de liberare.

Prinţul Trubetzkoi, în lucrarea sa tipărită la Paris, în 1860, sub titlul: „La Russie Rouge" (Rusia roşie), scrie că în acea epocă întunecată populaţia Moscoviei — Rusia primitivă — a căzut în „letargia asiatică" şi chiar după aceea, când ea şi-a revenit în fire şi s'a retras în pădurile dela nord — „Za-lesia" — unde a pus bazele unei alte unităţi, numită tot Moscovia, sau Rusia, „fără voia sa, suferind acţiunea dominaţiei tătare, acea organizaţie a sa s'a apropiat mai mult de obiceiurile şi moravurile asiatice".

In acea epocă întunecată, populaţiunile din regiunile baltice, Leţii, Letonii şi Lituanienii, s'au coborît spre sud şi după ce au cucerit între anii 1235—1319 oraşele Vitebsk, Smolensk şi Cernigov, ţinutul Voliniei şi o parte din Ukraina, au constituit statul marelui ducat al Lituaniei, în care au început să aibă influenţă rutenii şi polonezii de origină slavă. In acea epocă Românii moldoveni aveau aşezări străvechi atât la nordul, cât şi la estul Nistrului.

Intr'un studiu publicat în „Buletinul soc. regale de geografie (1897), Th. Burada scrie: *„In Galiţia îi mai întâlnim încă stăpânind un teritoriu propriu între principatele Halice, Volhyina şi Kiev, până la Bugul-de-sus şi se numeau* Bolohoveni. *Ei aveau căpitanii lor proprii, numiţi* Knezi, *ca şi la Românii din Ardeal şi Ungaria şi se aflau într'o stare mai mult sau mai puţin independentă. Aceşti* Bolohoveni *sunt români, numele lor derivă dela* Volach *(Valah), ceeace se adevereşte prin documentele, unde oraşelul* Bolohov *din Galiţia, este numit* Villa Walachorum... *Este lesne de înţeles cum această massă de Români, în destul de numeroasă pentru a putea purta războiul pe propria ei seamă, a putut* să se lăţească către nord şi răsărit, până adânc în părţile şesului".

Până în secolul al XVII-lea, între Bug şi Nipru, Ukraina a fost pustie; la cataractele Niprului erau aşezaţi Cazacii şi în ţinuturile Mării Negre Tătarii menţineau dominaţia lor. Abia pe la sfârşitul sec. al XVI-lea ţinutul Ukrainei a început să fie colonizat cu elemente aduse din Polonia. La nord, în regiunea celor „1000 de lacuri" între golful Finlandic al Mării Baltice, lacurile Ladoga, Onega şi răsărit de ele, până la ţărmurile mării Albe şi ale oceanului Ingheţat, locuită de populaţiuni de rasă fineză, s'a constituit un stat fi-

(Continuare în pag. 2-a)

M. S. REGINA MAMĂ ELENA LA SPITALUL MILITAR

După vizitarea răniţilor, Majestatea Sa părăseşte spitalul

ŢELURILE DE RĂZBOI ALE RUSIEI SOVIETICE

de vice-amiral I. BĂLĂNESCU

Cruciada antibolşevică europeană, pornită din îndemnul Conducătorului Reichului, împotriva hoardelor sovietice, este cel mai însemnat fenomen din războiul actual. Drapelul german purtat cu măreţie pe stepele vechiului imperiu moscovit, a strâns în jurul lui armatele brave ale Finlandei, României şi Slovaciei. Ele au intrat în foc pentru apărarea patriei, împotriva unui duşman cotropitor, care ajutat de o uriaşă industrie de război şi de nenumărate resurse în oameni şi materiale, avea planul să înlăture drepturile sfinte ale popoarelor, cu scopul de a obţine hegemonia Europei, prin forţă brutală, revoluţie, crimă şi teroare.

Lupta pe viaţă şi pe moarte pentru isgonirea în Siberia a şefilor comunişti, cu tot cortegiul lor de orori şi suferinţe, a avut răsunet adânc în toate conştiinţele popoarelor pătrunse de cultul patriei, respectul familiei, menţinerea libertăţei şi proprietăţii şi de toate virtuţile şi tradiţiile religiei creştine şi moralei sociale.

In fiecare zi aflăm despre organizarea de noui legiuni de voluntari, care se alipesc armatelor Sfintei Cruciade.

Italia, Spania, Ungaria, Croaţia, Olanda, Scandinavia, Flandra, Valonia şi acum în urmă Franţa, s'au grăbit să formeze unităţi moderne de luptă pentru a participa cu armele la această mare acţiune de salvare a civilizaţiei umane.

Germania a tras sabia împotriva prietenului trădător, gata a înfige pumnalul în aliatul său, l-a demascat cu un moment mai de vreme şi i-a desvăluit ţelurile de război.

Aceste ţeluri, adevărate halucinaţii de dominaţie europeană, au fost întrezărite mai de mult de un amiral francez, dar alarma dată de dânsul nu a fost luată în seamă de cercurile conducătoare judeo-masonice din Franţa, iar acum toate aceste planuri diabolice au fost încăodată trâmbiţate lumii europene, prin interesantele documente date la lumină de Henri Ruffin, corespondentul agenţiei „Havas", publicate de ziarul Journal de Genève.

In anul 1920, imediat după întronarea regimului sovietic, amiralul Castex, un valoros marinar, autor a numeroase tratate de istorie şi strategie navală, a ţinut la şcoala de război naval din Paris, în faţa unei reuniuni selecte de ofiţeri şi oameni de stat, o conferinţă în care a făcut o amplă analiză a ţelurilor de război sovietice, întemeiate pe ideologia comunistă şi pe directivele testamentului lui Petru cel Mare.

Acest faimos testament ţarist, însuşit de dictatorii comunişti, considerat de unii scriitori ca apocrif, sintetizează toate liniile de conducere politică şi militară ale Rusiei din toate timpurile, conţinând pe scurt următoarele îndrumări:

„Rusia să se afle în continuă stare de război.

„Dominaţia ei să se întindă prin toate mijloacele spre Nord dea-

(Continuare în pagina 2-a)

Presa italiană relatează vizita M. S. Regelui Mihai I pe front

Roma 16 (Rador). — Presa italiană relatează vizita M. S. Regelui pe front şi în spitale, însoţit de generalul Antonescu, şi reproduce ordinul de zi dat de Generalul Conducător în care citează unităţile care s'au distins prin eroismul lor, în luptele dela 12 Iulie.

Ziarele publică articole în legătură cu dispoziţiile luate de d. vice-preşedinte al consiliului de miniştri Mihai Antonescu, pentru reorganizarea Basarabiei şi Bucovinei, redând declaraţiile d-sale privitoare la punctele fundamentale ale nouii vieţi spirituale şi sociale ce va fi creată în ambele provincii liberate de bolşevism.

Ziarul „Regime Fascista", vorbind despre desfăşurarea operaţiilor militare în Bucovina, scrie: „Cucerirea Cernăuţului a fost una din cele mai strălucite operaţii ale armatei române, angajată în lupta pentru liberarea provinciei. Loviturile date armatei roşii din Bucovina au fost fatale pentru întreg dispozitivul sovietic din acest sector şi chiar pentru cel din Basarabia nordică şi centrală".

Ziarul „Tevere", publică un articol despre Octavian Goga, insistând asupra operei naţionaliste a lui Goga şi citând diferite poezii. Vorbeşte îndeosebi despre poezia al cărui erou este ţăranul transilvănean şi încheie caracterizând pe Octavian Goga ca reprezentând însuşi simbolul instinctului naţional.

Generalul Weygand a fost numit guvernator general al Algeriei

Vichy, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite :

După cum se anunţă oficial, generalul Weygand a fost numit guvernator general al Algeriei, rămânând în acelaşi timp şi delegat general al guvernului francez pentru Africa de Nord.

El urmează amiralului Abrial.

Secretarul general Chatel a fost numit vice-guvernator general la Alger. El este secretar general dela 10 Octombrie 1940.

In locul său a fost numit d. Ettori.

Pe cuprinsul ţării se găsesc diferite persoane în serviciul inamicului

Aceşti spioni caută să facă legătura cu avioanele duşmane prin semnale luminoase date în timpul alarmei aeriene

Comunicat

Se aduce la cunoştinţa publicului că pe cuprinsul ţării se găsesc diferite persoane în serviciul inamicului.

Aceşti spioni caută să surprindă orice conversaţie, să ia diferite informaţiuni şi să facă legătura cu avioanele inamice prin semnale luminoase date în timpul alarmei aeriene.

Publicul trebue să înţeleagă că este în interesul tuturora ca autorităţile să fie înştiinţate de orice activitate suspectă şi în acest scop să aducă la cunoştinţa celor în drept observaţiunile făcute în legătură cu semnalele luminoase făcute de aceşti agenţi în slujba inamicului.

Având însă în vedere că pe cât de utilă poate fi o informaţie exactă, pe atât de dăunător este un denunţ făcut cu uşurinţă, se atrage atenţia publicului că informaţiunile date trebue să fie cât mai precise, concrete şi verificate.

In cazul semnalelor luminoase, se va arăta exact locul de unde s'a făcut observaţia, ora la care s'a văzut semnalul luminos şi descrierea amănunţită a acestuia

Faptul se va aduce cât mai curând posibil la cunoştinţa primului agent al forţei publice, dându-i concursul pentru descoperirea infractorului, iar în mod detailat se va aduce cazul şi la cunoştinţa Comandamentului Militar cel mai apropiat.

In cazul când s'ar constata prezenţa unor indivizi suspecţi, se va aduce aceasta la cunoştinţa organelor forţei publice, identificând persoana, domiciliul ei şi arătând totodată detailat în ce constă faptul incriminat, iar dacă se poate şi activitatea zilnică a acelui suspectat.

Se atrage atenţia publicului că toate aceste măsuri fiind luate în interesul apărării Ţării, este de datoria tuturora să dea autorităţilor întregul concurs.

ADEVĂRATA CAMARADERIE...

Pe un aerodrom al frontului germano-român, două formaţiuni de bombardament — una germană, cealaltă românească — aşteptau ceasul hotărîtor al declanşării războiului sfânt contra bolşevismului.

Ofiţerii şi subofiţerii — germani şi români — trăiau separat o aceiaş viaţă de câmp — fiecare unitate ocupând câte o latură de aerodrom — păstrând între ei doar raporturi corecte şi sincere, însă lipsite de căldura sufletească ce domină, în mod obişnuit, traiul ostăşesc de pretutindeni.

Modestia unora, timiditatea altora şi — desigur — dorinţa reciprocă de a nu stânjeni viaţa de „familie" — pe care fiecare formaţiune şi-o organizase în parte — făceau ca relaţiunile dintre ei să se rezume la scurte vizite oficiale, iar întâlnirile ocazionale din cantonament, punctate doar de saluturi „regulamentare" şi trecătoare...

A sosit însă „marea clipă"! Formaţiunea românească decolează prima pentru a efectua distrugerea erodromului X din teritorul vremelnic inimic. Echipajiile — pregătite serios de luni de zile pentru astfel de treabă — fac, pur şi simplu, minuni ca precizie şi efect la ţintă, în pofida unei disperate apărări antiaeriene bolşevice!

Se reîntorc şi sărbătoresc modest — în cadrul „familiei" lor — această primă victorie.

La o jumătate de oră mai târziu, formaţiunea germană decolează la rândul ei, într'o misiune asemuitoare

Calea urmată, trece pe deasupra aerodromului inimic ce fusese — cu o oră mai înainte — bombardat de către camarazii români.

Îşi execută şi ea misiunea în modul cel mai strălucit, aşa cum ne-a obişnuit pretutindeni, aviaţia germană.

Dar ce înseamnă asta? Inapoindu-se, aproape că nici nu s'au oprit bine motoarele, că — din avionul cap — comandantul unităţii sare şi dă un ordin scurt.

Cu braţele pline de sticle de vin şi şampanie, ciocolată şi alte bunătăţi — rezervate doar sărbătoririlor speciale — ofiţerii şi subofiţerii germani pornesc în câteva maşini — cântând, strigând şi fă-

(Continuare în pag. 2-a)

JURNAL DE RĂZBOI

IN TERITORIUL ELIBERAT

CUM SE PREZINTĂ CERNĂUŢII DUPĂ PLECAREA BOLŞEVICILOR. — PRĂVĂLII ŞI CASE DIN CENTRUL ORAŞULUI ARSE.—TRAMVAELE NU UMBLĂ. — APA ŞI LUMINA AU LIPSIT. — ASPECTE JALNICE

Trenul special care a plecat într'o seară din Capitală, poartă placarde pe care nu le-am mai văzut de-un an arborate: Bucureşti Nord—Cernăuţi.

Este primul tren care merge din nou spre Bucovina eliberată.

Locomotiva pufăe şi înghite kilometri; în ritmul roţilor, emoţionată, inima bate tot mai tare.

Vom revedea Cernăuţii, oraşul cu străzi înclinate şi prietenoase, aşa cum mi-a rămas în suflet după un pelerinaj la Mânăstirea Putna, acum douăzeci de ani şi apoi mai încoace, după lungi luni de concentrare, până ce au apărut primii ofiţeri sovietici cu drezina în gară, venind de peste Prut...

Un an de grea despărţire!

Câte se vor fi schimbat oare în timpul acesta?

Câţi oameni vom mai întâlni dintre aceia pe cari i-am cunoscut odinioară?

Iată de ce, cu cât distanţa scade emoţia creşte...

Dar s'a făcut ziuă de mult şi trenul s'a oprit la Dorneşti.

Mai departe nu se poate merge: ruşii au transformat liniile noastre în cale largă şi apoi nici podul dela Vadul Siretului şi toate celelalte nu mai sunt sănătoase.

Peste câtva timp ne îmbarcăm în autobuze şi pornim pe şoseaua care trece prin codrii Cosminului spre Cernăuţi. La podeţe ne oprim, coborîm şi aşezăm scânduri peste ele, ca să poată trece auto-

(Continuare în pagina 2-a)

Casă dintrusă de bolşevici

Demisia guvernului japonez

Tokio, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei „STEFANI" retransmite următoarea informaţie oficială a agenţiei japoneze „DOMEI" :

Cabinetul prezidat de prinţul Konoye a demisionat în întregime, pentru a face loc unui nou guvern mai puternic, chemat să facă faţă situaţiei interne şi internaţionale.

Politica fundamentală a Japoniei rămâne totuşi neschimbată, atât pe planul intern cât şi pe cel internaţional.

❖

Tokio, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei „STEFANI" transmite :

Din ordinul Impăratului, cabinetul Konoye va continua să rămână la cârmă, pentru rezolvarea afacerilor curente, până la constituirea noului guvern.

Cauzele demisiei

Tokio, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Agenţia „Domei" anunţă oficial în legătură cu demisia cabinetului că acesta a demisionat în întregime spre a permite constituirea unui guvern mai puternic, capabil să facă faţă situaţiei naţionale şi internaţionale.

In urma ordinului Impăratului, cabinetul Konoye va rămâne provizoriu în funcţiune.

Acest comunicat oficial — spune agenţia „Domei" — a fost publicat într'un mod neaşteptat şi senzaţional cam la 40 de minute după înapoierea la Tokio a prinţului Konoye ce venea dela vila imperială din Hayama, unde preşedintele consiliului de miniştri a fost primit într'o audienţă ce a durat 20 de minute.

Demisia a fost decisă într'o şedinţă extraordinară ţinută la locuinţa prinţului Konoye, la ora 17.30. Apoi, prinţul Konoye s'a dus imediat la Hayama. După înapoierea sa la Tokio, el a convocat din nou pe membrii guvernului, cărora le-a adus la cunoştinţă că Tenno (Consiliul de Stat) a dispus ca actualul guvern să continue a funcţiona, până când vor fi desemnaţi viitori titulari ai departamentelor.

D. Matsuoka nu a putut asista la această şedinţă extraordinară, deoarece suferă de mai multe zile de o răceală.

Secretarul general al cabinetului, d. Tomita a făcut o vizită ministrului de externe, pentruca acesta să-i poată comunica demisia sa.

Citiţi în pag. 7-a:

Decretul-lege pentru stabilirea producţiunii şi reglementarea comerţului şi circulaţiunii cerealelor

Noul preţ al grâului

PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

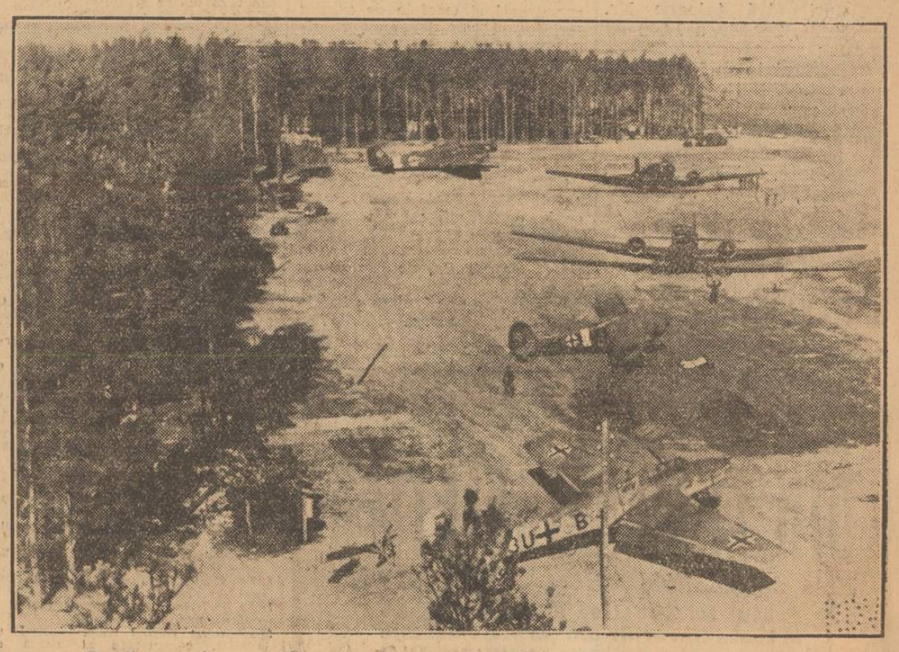

După un atac reuşit, avioanele germane de luptă se înapoiază la baza lor